

Notitie: Aanvullen aanvraag omgevingsvergunning Molenvelden 3 Knegsel (III)

Someren, 28-08-2023
Uw kenmerk: 077013171 / 07706936
Kenmerk: BC/96547.E053

Deze notitie is opgesteld naar aanleiding van de brief afkomstig van de Kempengemeenten d.d. 10 augustus 2023 over de aanvraag omgevingsvergunning voor de activiteiten bouwen, milieu en afwijken bestemmingsplan voor het uitbreiden van het melkveebedrijf aan de Molenvelden 3 te Knegsel. Onderstaand is weergegeven op welke manier de gevraagde gegevens zijn aangevuld.

1. Zie bijlage voor toelichting emissies met toepassing van emissiearme systemen (volgende pagina).
2. De stukken van de aanvraag in het kader van de Wet natuurbescherming zijn separaat bijgevoegd aan de aanvraag. Uit de stukken blijkt dat minimaal de aangevraagde dieren uit onderhavige aanvraag omgevingsvergunning ook zijn aangevraagd in het kader van de Wet natuurbescherming. Er is in de WNB-aanvraag zelfs nog meer aangevraagd. De WNB-aanvraag dekt dan ook meer dan volledige het in de onderhavige aanvraag gevraagde project.
3. Het akoestisch onderzoek is separaat als bijlage toegevoegd aan de aanvraag.
4. De AERIUS berekeningen zijn geactualiseerd naar de meest recente versie.

Bijlage: Toelichting emissies met toepassing van emissiearme systemen

In de beoogde situatie wordt een emissiearme vloer toegepast. Ondanks dat in het kader van de Wet natuurbescherming door de Raad van State uitspraken zijn gedaan waarbij de werking van emissiearme vloeren in twijfel wordt getrokken, geldt in het kader van het aspect milieu nog altijd de factor uit de Regeling ammoniak en veehouderij. Desondanks wordt onderstaand een extra toelichting gegeven op de emissiefactor voor emissiearm systeem BWL 2022.01 (HCI W5.3).

Achtergrond

De Raad van State heeft op 7 september 2022 uitspraken gedaan omtrent de vastgestelde Rav-norm van de ECO-vloer (BWL 2010.34.V11) en Meadow-floor (BWL2015.05.V2). Deze uitspraken (ECLI:NL:RVS:2022:2557 en ECLI:NL:RVS:2022:2624) geven aan dat verschillende onderzoeken concrete aanknopingspunten bevatten dat de Rav-emissiefactoren voor emissiearme stallen in de melkveehouderij de werkelijke ammoniakemissie van deze stalsystemen waarschijnlijk onderschatten. Deze uitspraken betekenen dat de emissiefactoren zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav) niet zonder meer kunnen worden toegepast en dat, op basis van best beschikbare wetenschappelijke kennis, de emissiefactor van een roostervloer moet worden bepaald. In deze paragraaf wordt een nadere toelichting gegeven om een emissiefactor te kunnen bepalen van het emissiearme huisvestingsstelsel.

De rechtbank Oost-Brabant heeft op 8 april 2022 uitspraak gedaan omtrent de toepassing van de emissiefactor uit de Rav van de ECO-vloer (BWL 2010.34.V11). In deze uitspraak (ECLI:NL:RBOBR:2022:1323) is een nadere beschrijving opgenomen hoe de emissiefactor tot stand is gekomen. Hieruit blijkt dat de waarden zoals opgenomen in het leaflet afwijkend zijn van de waarden tijdens de uitgevoerde metingen. In deze uitspraak is het deskundigenbureau StAB (Stichting Advisering Bestuursrechtspraak) ingeschakeld, om te onderzoeken of het beloofde rendement ook kan worden behaald. De rechtbank is naar aanleiding van de bevindingen uit het StAB-advies tot oordeel gekomen dat het de emissiefactor van het emissiearme huisvestingsstelsel niet zonder meer kan worden gehanteerd. Om deze reden dient de emissiefactor nader te worden onderbouwd om te kunnen worden toegepast.

Meetprotocol emissiearme vloer

In het kader van de rechtbankuitspraak heeft de StAB de proefmetingen voor het vaststellen van de Rav-factor onderzocht aan de hand van de hiervoor vastgestelde meetprotocollen. In deze meetprotocollen staat de werkwijze voor metingen van ammoniakemissie uit huisvestingsstelsels beschreven. Door het gebruik van een meetprotocol wordt iedere meting, waarbij een ammoniakemissie wordt bepaald, op gelijke wijze uitgevoerd. Met een emissiefactor van een huisvestingsstelsel wordt bedoeld, de jaargemiddelde emissie van het stelsel per dierplaats, met inachtneming van leegstandperiodes. Door specifieke parameters te standaardiseren wordt bereikt dat afwijkende omstandigheden kunnen worden teruggerekend naar een standaardwaarde. In het meetprotocol worden drie parameters gestandaardiseerd:

1. De buitentemperatuur (10,5 °C)

Dit is een parameter waar niet op wordt gecorrigeerd.

2. Het melk ureumgehalte (23 mg per 100 ml)

Bij het vaststellen van de emissiefactor voor opname in de Rav wordt, in het meetprotocol, uitgegaan van een gemiddelde waarde van 23 mg melkureum per 100 ml melk. Hierbij is de voerverstrekking en de hoeveelheid ruw-eiwit in het voer bepalend. In de praktijk wordt dit ureumgehalte echter los gelaten, aangezien er géén standaard is opgenomen in de stalbeschrijving van het emissiearme stelsel. Echter heeft de voersamenstelling wel invloed op het ureumgehalte en de daarbij samenhangende ammoniakemissie.

Bij ieder punt dat het melkureum stijgt dan wel daalt dient de emissiefactor gecorrigeerd te worden met 2,5% omhoog respectievelijk omlaag. Dit betekent dat voor het bepalen van de emissiefactor van emissiearme stalsystemen deze parameter moet worden meegewogen. Hiermee wordt invulling gegeven aan het feit dat de emissie vanuit een stal afhankelijk is van de voersamenstelling op een

bedrijf.

3. Het met mest besmeurd oppervlak (4,5 m² per dierplaats)

In het meetprotocol is opgenomen dat voor het mestbesmeurd oppervlak moet worden uitgegaan van 4,5 m² per dierplaats. Ook deze beperking is niet opgenomen in de stalbeschrijving, er is enkel een maximale oppervlakte van 5,5 m² per dierplaats opgenomen.

Bij iedere m² toename dan wel afname van het met besmeurd oppervlak dient de ammoniakemissie t.o.v. de vastgestelde oppervlakte in het meetprotocol met 2,8% per m² te worden verhoogd, respectievelijk te worden verlaagd. Ook deze factor is dus afhankelijk voor het bepalen van de werkelijke emissie vanuit een stal. In de uitspraken wordt ook erkend dat de emissie afhankelijk is van het roosteroppervlak wat voor de dieren beschikbaar is.

Berekening gecorrigeerde emissiefactor

Naar aanleiding van het bovenstaande meetprotocol wordt een gecorrigeerde emissiefactor berekend voor de toegepaste emissiearme stalsystemen. In tabel 1 zijn de berekende emissiefactor voor stal 6/6a berekend. Het met mest besmeurde oppervlakte stal 6/6a, berekend volgens de systeembeschrijving, bedraagt 1.092,5 m². In deze stal worden maximaal 250 stuks melk- en kalfkoeien ouder dan 2. Dit resulteert in een emitterend oppervlak van 4,4 m² /dierplaats (1.092,5 m² / 250 dierplaatsen). Hiermee wordt voldaan aan de systeembeschrijving. Uit de kringloopwijzer 2022, welke reeds is aangeleverd door initiatiefnemer in het kader van de BZV, blijkt dat het gemiddelde ureumgehalte (jaarrond) het afgelopen jaar 23 mg / 100 ml melk bedroeg. Deze waarde is tevens ingevoerd in onderstaande tabel.

Tabel 1: Berekening emissiefactor BWL 2010.35.V8

Melk- en kalfkoeien		
Huisvestingsysteem		
BWL-code	2022.01	
Beschrijving	HCI-W5.3	
Emissiefactor (volgens RAV)	6,2	kg NH3/dierpl/jr
Standaardwaarde conform meetprotocol		
Vloeroppervlak	4,5	m2
Ureumgetal	23	mg/100g melk
Omrekeningsfactoren		
Vloeroppervlak	2,80%	per m2 opp
Ureumgetal	2,50%	per mg ureumgetal
Aanvraag		
Vloeroppervlak	4,4	m2
Ureumgetal	23	mg/100g melk
Berekening emissiefactor	6,183	kg NH3/dierpl/jr

Conclusie

Uit bovenstaande tabel blijkt dat de berekende emissiefactor voor dit bedrijf lager is dan de emissiefactor welke is opgenomen in de Rav. Derhalve kan worden gesteld dat, indien de vloer wordt uitgevoerd conform het leaflet behorende bij het stalsysteem, de emissiefactor van 6,2 kg / dierplaats / jaar wordt geborgd. Daarnaast worden storingen aan het systeem binnen 24u opgelost.

Zoals in het begin van deze toelichting reeds is vermeld geldt in het kader van het milieuspoor de emissiefactor conform de Regeling ammoniak en veehouderij. Derhalve kan gewoon worden uitgegaan van 6,2 kg / dierplaats / jaar.

Ondanks bovenstaande toelichting is in de stikstofberekeningen uitgegaan van een emissiefactor van 13,0 kg / dierplaats / jaar, wat overeenkomt met het traditioneel huisvesten van melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar. Zelfs in deze situatie (worst-case) is volgens de AERIUS verschilberekening geen toename van stikstofdepositie ten opzichte van de vigerende vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming. Derhalve is met zekerheid te stellen dat de beoogde ontwikkeling met het toepassen van een emissiearme vloer niet leidt tot significant nadelige gevolgen voor het milieu.